

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w P., Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie

Przewodniczący: SSR Samanta Wierzbicka

Protokolant: praktykant Karolina Leja

Po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2015 r. w Poznaniu

na posiedzeniu jawnym

sprawy

z powództwa: P. S.

przeciwko: małoletniej O. S.

o: wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego

1. Ustala, że z dniem 21 kwietnia 2015 r. ustał obowiązek alimentacyjny powoda P. S. wobec małoletniej pozwanej O. S. ustalony ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Poznaniu w dniu 02 czerwca 2003 r. w sprawie RC IX 17/03.
2. Odstępuje od obciążania stron kosztami sądowymi i w związku z tym zasądza od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. na rzecz powoda P. S. zwrot wpisu w kwocie 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych).
3. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

SSR Samanta Wierzbicka

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 19 lutego 2015 r. P. S., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, wystąpił przeciwko O. W. S., reprezentowanej przez matkę A. S.-O., z powództwem o ustalenie, że jego obowiązek alimentacyjny względem pozwanej, ustalony ugodą z dnia 2 czerwca 2003 r. w sprawie o sygn. akt IC RC 17/03 na kwotę 600 zł miesięcznie, wygasł z dniem 1 stycznia 2015 r. Ponadto wniósł on o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 21 marca 2002 r. władza rodzicielska nad małoletnią O. S. została powierzona matce oraz, że Sąd zasądził od powoda na rzecz jego córki rentę alimentacyjną w wysokości 550 zł miesięcznie. Podał powód, że ugodą sądową z dnia 2 maja 2003 r. powód zobowiązał się do zapłaty renty alimentacyjnej na rzecz córki w kwocie 600 zł miesięcznie. Wskazał również, że małoletnia od około 12-14 grudnia 2014 r. zamieszkuje wraz z nim i jego żoną i od tego czasu powód czyni osobiste starania o wychowanie i utrzymanie córki, przez co realizacja obowiązku alimentacyjnego w formie świadczeń pieniężnych straciła na aktualności (k. 2-3).

Zarządzeniem przewodniczącej z dnia 10 marca 2015 r. (doręczonym w dniu 16.03.2015 r.) z uwagi na brak uiszczenia opłat sądowej od pozwu zwrócono pełnomocnikowi powoda pozew na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. (k. 13).

Pismem datowanym na dzień 2 kwietnia 2015 r. (data nadania 3 kwietnia 2015 r.) pełnomocnik powoda wniósł o nadanie sprawie dalszego biegu w związku z uiszczeniem opłaty sądowej w kwocie 360 zł w dniu 23.03.2015 r. (k. 20 w zw. z k. 17).

W dniu 8 czerwca 2015 r. A. S.-O., matka małoletniej O. S., wniosła odpowiedź na pozew, wnosząc o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego.

W uzasadnieniu podała, że skoro Sąd Rejonowy z dniem 21 kwietnia 2015 r. w sprawie I. N. 67/15/1 zmienił orzeczenie Sądu Okręgowego przyznając powodowi prawo wykonywania władzy rodzicielskiej, oznacza to że obowiązek alimentacyjny wygasał automatycznie. Nadto w związku z tym postanowieniem A. S.-O. uznała, że nie jest już przedstawicielem ustawowym córki O. S. (k. 31).

W piśmie procesowym z dnia 18 czerwca 2015 r. powód podał, że miesięczne koszty utrzymania mieszkania, w którym od dnia 13 grudnia 2014 r. zamieszkuje O. S., to 1.650,00 zł, oraz że koszty utrzymania córki zostały przedstawione w piśmie z dnia 11.03.2015 r. w sprawie

toczącej się pod sygn. IV RC/15/3, załączając przy tym kserokopię ich wykazu. Ponadto wskazał, że uiszczył rentę alimentacyjną na rzecz małoletniej na ręce A. S.-O. za okres od stycznia do kwietnia 2015 r. po 600 zł, pomimo że córka zamieszkuje z nim od 13 grudnia 2014 r. Powód wniósł również o uchylenie przedmiotowego obowiązku alimentacyjnego, a nadto o zwrot wpłacanych alimentów od stycznia 2015 r. w łącznej kwocie 2.400 zł oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (k.33).

Pismem z dnia 22 czerwca 2015 r. A. S.-O. jako przedstawiciel ustawowy pozwanej wniosła o oddalenie wniosku powoda o uchylenie obowiązku alimentacyjnego z dniem

1 stycznia 2015 r. oraz o uchylenie wniosku powoda o zwrot zapłaconych alimentów za styczeń, luty, marzec i kwiecień 2015 r., wskazując, że kwoty te zostaną w całości przeznaczone na potrzeby córki. A. S.-O. podała, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie

XII C 1896/01 z dnia 21.03.2002 r. Sąd powierzył jej wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką O. S., natomiast powód został zobowiązany do zapłaty alimentów początkowo w kwocie 550 zł, a następnie po 600 zł na podstawie ugody sądowej. Dodała również, że nigdy nie wyrzuciła córki z domu, a nadto że nie zaistniała żadna przyczyna, dla której O. S. musiałaby zamieszkać u ojca. Co więcej, O. S. zamieszkała u ojca bez jej zgody i jej zdaniem powód namówił córkę, by z nim zamieszkała. W ostateczności A. S.-O. odstąpiła od przymusowego doprowadzenia córki do swojego domu przez policję, by nie narażać jej na dodatkowy stres. Podkreśliła też, że małoletnia w tym okresie nie potrafiła odnaleźć się w całej tej sytuacji (k. 48-49).

Postanowieniem z dnia 13.07.2015 r. Sąd w postępowaniu pod sygnatura IV Nsm 579/15 ustanowił dla małoletniej O. S. ur. (...) kuratora w osobie A. C. w celu reprezentowania jej interesów w przedmiotowym postępowaniu. (k. 1 akt IV Nsm 579/15).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 21 marca 2002 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie o sygn. akt XII C 1896/01 w punkcie 1 rozwiązał przez rozwód małżeństwo P. S. i A. M. O. zawarte w dniu 25 czerwca 1994 r. bez orzekania o winie. W punkcie drugim wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką O. S. powierzył A. S.-O., pozostawiając P. S. prawo do współdecydowania o najważniejszych sprawach dziecka. W punkcie trzecim kosztami wychowania i utrzymania

małoletniej córki obciążył oboje rodziców i na tej podstawie zasądził od P. S. na rzecz małoletniej córki O. S. rentę alimentacyjną w kwocie 550 zł miesięcznie, płatną z góry do rąk A. S.-O., w terminie do 10-tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. W punkcie piątym uregulowano kontakty małoletniej z P. S..

Dowód: kserokopia wyroku Sądu Okręgowego z dnia 21 marca 2002 r. w sprawie XII C 1896/01 (k. 6-7) .

W dniu 2 czerwca 2003 r. powód i pozwana zawarli ugodę sądową, na mocy której powód zobowiązał się do zapłaty na rzecz małoletniej tytułem kosztów utrzymania podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie 600 zł miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Renta alimentacyjna miała być płatna do rąk matki powódki A. S.-O. w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 21 marca 2002 r. w sprawie XII C 1896/01, począwszy od dnia 1 czerwca 2003 r.

Dowód: ugoda sądowa zawarta przed Sądem Rejonowym Poznań w sprawie IX RC 17/03 (k. 120 akt sprawy o sygn. IX RC 17/03).

W dniu 22 grudnia 2014 r. powód wniósł o zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu w zakresie władzy rodzicielskiej nad małoletnią w ten sposób, by Sąd powierzył prawo wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnią O. S., ustalając jej miejsce zamieszkania w każdorazowym miejscu jego zamieszkania.

Dowód: pozew z dnia 18.12.2014 r. (k. 2 akt sprawy I. N. 67/15).

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w P. zmienił punkt 2 wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu, Wydział XII Cywilny z dnia 21 marca 2002 r. w sprawie XII C 1896/01 w zakresie władzy rodzicielskiej stron w ten sposób, że powierzył P. S. wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką O. S., urodzoną (...) w P., ustalając miejsce zamieszkania małoletniej w każdorazowym miejscu zamieszkania wnioskodawcy.

Dowód: postanowienie Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P., IV wydział

Rodzinny i Nieletnich z dnia 21.04.2015 r. w sprawie I. N. 67/15 (k. 48 akt sprawy I. N. 67/15).

O. S. jest córką P. S. oraz A. M. O..

W chwili uprawomocnienia się ugody z dnia 2 czerwca 2003 r. małoletnia liczyła prawie 6 lat i mieszkała wraz z matką. A. S. O. ponosiła jedynie koszty opłat za prąd -50 zł i wodę – 40 zł, albowiem opłaty za czynsz uiszczali jej rodzice. Małoletnia chorowała na alergię i z tego tytułu koszty leków wyniosły 100 zł, a z uwagi na częste zachorowania na górne drogi oddechowe konieczne było przyjmowanie antybiotyków, których koszt wynosił ok. 25 zł miesięcznie. Pozwana uczęszczała do przedszkola, którego koszt wynosił 166 zł. A. S.-O. otrzymywała ok. 42 zł zasiłku rodzinnego i pomoc finansową od swoich rodziców.

Powód otrzymywał wynagrodzenie w kwocie około 2.700 zł brutto (ok.1.700 zł netto). Ponościł koszty wyżywienia w kwocie ok. 300 zł, spłacał zadłużenie w KZP (około 500 zł miesięcznie), na poczet zakupu mieszkania pożyczył ok. 10.000,00 zł oraz spłacał kredyt, zaciągnięty na zakup samochodu o wartości 10.000,00 zł., w kwocie ok. 500 zł miesięcznie. Powód finansował również zakup niektórych leków dla córki, sfinansował jej zakup okularów o wartości 200 zł. Ponadto zabierał małoletnią do kina i opłacał składkę za jej ubezpieczenie. Utrzymywał kontakt z córką we wtorki i czwartki oraz co drugi weekend. Od 2006 r. powód przekazywał rentę alimentacyjną na ręce małoletniej.

Dowód: zeznania A. S. -O. (k. 119 akta sprawy IX RC 17/03) zeznania P. S. (k. 120 akta sprawy IX RC 17/03) , zeznania powoda - k. 44 akt niniejszej sprawy) .

Obecnie małoletnia liczy 17 lat. Od grudnia 2014 r. aż do chwili obecnej zamieszkuje wraz z powodem, jego żoną, ich córką, a także córką współmałżonki powoda. Uczęszcza do liceum ogólnokształcącego. Małoletnia utrzymuje kontakty z matką, spędziła z nią Święta Bożego Narodzenia.

Dowód: odpis skrócony aktu urodzenia O. S. (k. 20 akt sprawy I. N. 67/15), zeznania A. S.- O. (k. 45 akt sprawy I. N. 67/15), zeznania powoda z dnia 19.06.2015 r. (k. 43 niniejszych akt : IV RC 191/15) , zeznan ia pozwanej z dnia 19.06.2015 r. (k. 44 akt jw.)

Powód obecnie prowadzi wraz z żoną wspólne gospodarstwo domowe. Żona nie pracuje, otrzymuje na swoje dziecko alimenty w kwocie 550 zł. Powód pracuje w Szkole Aspirantów Państwowej Straży Pożarnej w P. od dnia 1.08.1993 r. i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie ok. 4.700 zł netto miesięcznie. Posiada samochód marki P. (...) z 2005 r. Od grudnia 2014 r. sprawuje nad córką opiekę i ponosi koszty jej utrzymania. Od stycznia 2015 r. do kwietnia 2015 r. uiszczał przekazem pocztowym rentę alimentacyjną na rzecz córki na ręce A. S.-O. w kwocie po 600 zł miesięcznie.

Dowód: zeznania powoda z dnia 19.06.2015 r. (k. 43 niniejszych akt), zaświadczenie o zarobkach powoda z dnia 12.06.2015 r. (k. 42 niniejszych akt), przekaz pocztowy kwoty 600 zł ze stycznia 2015 r. (k. 40), przekaz pocztowy kwoty 600 z lutego 2015 r. (k.39), przekaz pocztowy kwoty 600 zł z marca 2015 r (k.38), przekaz pocztowy kwoty 600 z kwietnia 2015 r. (k.37),

Pozwana obecnie pracuje w wymiarze $\frac{3}{4}$ etatu w (...) w P.. Wynajmuje mieszkanie z osobnym wejściem w budynku, w którym pracuje. Z tytułu pracy dorywczej otrzymuje ok. 1.000 zł miesięcznie. Od grudnia 2014 r. pozwana sfinansowała koszty wycieczki szkolnej małoletniej w kwocie **420 zł** oraz kosmetyków za 35 zł. W styczniu 2015 r. poniosła koszty zakupu odzieży na rzecz córki w kwocie 99,90 zł. W lutym 2015 r. zakupiła dla córki podręczniki za kwotę 150,36 zł oraz poniosła koszty zakupu odzieży na kwotę 48,90 zł.

W marcu 2015 r. poniosła koszt zakupu odzieży na łączną kwotę 259,86 zł, w kwietniu z tytułu zakupu odzieży i bielizny przeznaczyła na córkę kwotę 184,47 zł. W maju zakupiła małoletniej obuwie za kwotę 215,99 zł oraz odzież za 59,94 zł. W czerwcu zakupiła córce sukienkę oraz bluzki i koszulki za łączną kwotę 159,94 zł. Od czasu zamieszkiwania córki u powoda, pozwana kupowała córce okazjonalne prezenty. W związku z wycieczką szkolną pozwana przekazała córce kieszonkowe, a podczas spotkań dawała jej także słodycze.

Dowód: zeznania B. S. w części dotyczącej kosztów wycieczki szkolnej (k. 60), paragony zakupu odzieży w styczniu 2015 r. (k. 52), paragony zakupu podręczników (k.53 i k. 54), paragony zakupu odzieży w lutym 2015 r. (k. 52), paragony zakupu odzieży w marcu 2015 r. (k. 52), paragon zakupu bielizny w kwietniu 2015 r. (k.51 a nadto zeznania B. S. -k. 60-61), paragony zakupu odzieży w kwietniu 2015 r. (k. 51 i 52) , paragon zakupu obuwia w maju (k.51), paragony zakupu bluzek i koszulek w maju 2015 r. (k.51 a nadto zeznania B. S. (k. 60 i 62), paragony zakupu odzieży w czerwcu 2015 r. (k. 50-51 a nadto zeznania B. S. - k. 62), zeznania J. N. (1).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach sprawy o zmianę wyroku w przedmiocie wykonywania władzy rodzicielskiej I. N. 67/15, akt IX RC 17/03, także na podstawie przesłuchania powoda oraz świadków.

Wskazanim wyżej dokumentom Sąd dał wiarę, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości ani mocy dowodowej, a Sąd nie znalazł podstaw, dla których miały to czynić z urzędu. Dokumentom tym Sąd przypisał znaczenie jakie wynika z art. 244 i 245 k.p.c.

Sąd zważył, że część wskazanych dokumentów została złożona w niepoświadczonych za zgodność z oryginałem kserokopiach, jednakże żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności, w związku z czym Sąd uczynił je podstawą ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Brak było podstaw do kwestionowania wiarygodności dowodu z przesłuchania powoda, albowiem były one wewnętrznie spójne, logiczne i konsekwentne, nadto częściowo znajdowały one potwierdzenie w zgromadzonych w aktach sprawy dokumentach.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania złożone przez A. S.-O., albowiem były one logiczne i szczerze, a nadto znajdowały potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Sąd nie odmówił także wiarygodności zeznaniom świadków B. S. oraz J. N. (2), albowiem były one szczerze i znajdowały odzwierciedlenie w zebranych materiale dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód domagał się ustalenia, że ciężący na nim wobec pozwanej obowiązek alimentacyjny ustalony ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Poznaniu z dnia 2 czerwca 2003 r. w sprawie RC IX 17/03 wygasł z dniem 1 stycznia 2015 r. W uzasadnieniu pozwu podał, iż z uwagi na fakt, że od grudnia 2014 r. powód pokrywa w całości koszty utrzymania

małoletniej córki O., oraz że od tego też czasu czyni osobiste starania o wychowanie i utrzymanie córki, obowiązek alimentacyjny stracił na aktualności.

Podstawę prawną zgłoszonego roszczenia stanowił art. 138 k.r.o., w świetle którego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Pozwana natomiast podniosła, że obowiązek alimentacyjny powoda wygasł z dniem 21 kwietnia 2015 r., tj. z dniem w którym Sąd Rejonowy Poznań- Stare Miasto w P. zmienił pkt. 1 wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie XII C 1896/01 w zakresie władzy rodzicielskiej stron w ten sposób, że powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej P. S. nad małoletnią córką O. S., ustalając miejsce zamieszkania małoletniej w każdorazowym miejscu zamieszkania powoda.

Rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 k.r.o. wymagało zatem porównania stanu rzeczy istniejącego w zakresie obowiązku alimentacyjnego w chwili uprawomocnienia ugody sądowej w sprawie RC IX 17/03, ustalającej wysokość alimentów na rzecz pozwanej, a w zakresie wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnią O. S., na chwilę uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 21 marca 2002 r., ze stanem rzeczy istniejącym na moment zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie.

W szczególności konieczne było stwierdzenie, czy w badanym okresie nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby ustalenie wygaśnięcia ciężącego na powodzie względem pozwanej obowiązku alimentacyjnego, ustalonego ugodą z dnia 2 czerwca 2003 r.

W dacie uprawomocnienia się wskazanej ugody małoletnia pozwana liczyła prawie 6 lat i zamieszkiwała wraz z matką. W tym też czasie matka pozwanej na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 21.03.2002 r. wykonywała nad córką O. władzę rodzicielską. Ww. wyrokiem Sąd obciążył powoda oraz A. S.-O. kosztami wychowania i utrzymania, zasądzając od P. S. alimenty w wysokości 550 zł miesięcznie płatne do rąk matki pozwanej A. S., z góry do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami. Na mocy ugody sądowej z dnia 2.06.2003 r. pozwany zobowiązał się do zapłaty na rzecz małoletniej O. S. tytułem kosztów jej utrzymania podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie po 600 zł miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10 go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk matki powódki A. S.-O. w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 21 marca 2002r. w sprawie XII C 1896/01, począwszy od dnia 1 czerwca 2003 r. Na skutek

wniosku powoda z dnia 18 grudnia 2014 r. o zmianę wyroku Sądu Okręgowego z dnia 21.03.2002 r. w zakresie wykonywania władzy rodzicielskiej, Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. postanowieniem z dnia 21.04.2015 r. zmienił punkt 2 wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 21.03.2002 r., zgodnie z którym wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią O. S. przysługiwało A. S.-O., powierzając przedmiotowym postanowieniem wykonywanie władzy rodzicielskiej powodowi P. S. oraz ustalając miejsce zamieszkania małoletniej w każdorazowym miejscu zamieszkania wnioskodawcy.

Mając na uwadze powyższe Sąd doszedł do przekonania, że obowiązek alimentacyjny powoda wynikający z ugody z dnia 2.06.2003 r. ustał z dniem 21 kwietnia 2015 r., albowiem w tym dniu Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. powierzył powodowi wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią pozwaną, którą dotychczas wykonywała jej matka A. S.. Zatem do dnia wydania postanowienia Sądu z dnia 21 kwietnia 2015 r. w przedmiocie wykonywania

władzy rodzicielskiej nad małoletnią pozwaną, A. S., matka małoletniej pozwanej mogła się liczyć z tym, iż to ona będzie w dalszym ciągu wykonywała tę władzę wobec córki zgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 21.03.2002 r.

Powód w niniejszym postępowaniu domagał się ustalenia, że jego obowiązek alimentacyjny wygasł z dniem 1 stycznia 2015 r., jednakże dopiero w wyniku przeprowadzonego postępowania sądowego w sprawie I. N. 67/15, Sąd doszedł do przekonania, iż władzę tą ma wykonywać powód. Zatem dniem ustania obowiązku alimentacyjnego powoda wobec małoletniej pozwanej jest dzień wydania postanowienia Sądu, tj. 21.04.2015 r., o czym Sąd orzekł w punkcie 1. wyroku.

Ponadto w piśmie procesowym z dnia 18.06.2015 r. powód domagał się zwrotu alimentów zasądzonych od niego na rzecz O. S., które wpłacał A. S.-O. od stycznia do kwietnia 2015 r. w ogólnej kwocie 2.400 zł. A. S.-O. w piśmie procesowym z dnia 22.06.2015 r. podniosła, że uiszczone alimenty zostały i zostaną przeznaczone w całości na córkę, zatem ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na A. S.-O. (art. 6 k.c.).

Mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności zeznania świadka B. S., zeznania świadka J. N. (1), zeznania A. S.-O. oraz paragony zakupu różnego rodzaju produktów przedłożone przez A. S.- O. do pisma procesowego z dnia 22.06.2015 r. należy uznać za udowodniony fakt zakupu odzieży czy podręczników w okresie od stycznia 2015 r. do czerwca 2015 r., Sąd doszedł do przekonania, że uiszczona przez powoda kwota alimentów na rzecz córki O. S. została

przeznaczona przez A. S.-O. na potrzeby małoletniej pozwanej. Z przedłożonych do akt sprawy dowodów zakupu różnego rodzaju produktów w ww. okresie oraz z zeznań ww. świadków wynika, że matka małoletniej pozwanej kupowała O. odzież, bieliznę obuwie oraz podręczniki. Nadto z zeznań świadka B. S. (żony powoda) wynika, że A. S.-O. sfinansowała córce wycieczkę szkolną, której koszt wynosił 420 zł oraz zakup kosmetyków na potrzeby tego wyjazdu. Z zeznań J. N. (1) wynika natomiast, że matka małoletniej przekazała córce kwotę pieniężną (kieszonkowe) w związku z ww. wycieczką. Ponadto zeznania J. N. (1) wskazują na to, że A. S.-O. podczas spotkań z córką przekazywała jej słodycze, kupowała jej okazjonalne prezenty, zabierała ją na wspólne zakupy. Zatem w ogólnej kwocie, którą A. S. -O. przeznaczyła na potrzeby utrzymania córki z uiszczonej przez powoda kwoty alimentów, a wykazanej paragonami zakupu, mieściła się także kwota, którą matka małoletniej pozwanej przekazała jej w celu zaspokojenia jej dodatkowych potrzeb, między innymi związanych z rozrywką, czy też szkolną wycieczką.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w punkcie 3, oddalając w pozostałym zakresie powództwo.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. odstępując od obciążania nimi stron.

SSR Samanta Wierzbicka

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. odnotować sporządzenie uzasadnienia w kontrolce uzasadnień ;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda bez pouczenia;
3. akta przedłożyć za 14 dni od doręczenia ze z.p.o. do moich rąk albo z apelacją.

. SSR Samanta Wierzbicka